

trọng nào đã bị chết nghẹt trong quần áo giày mũ của năm qua.

Quần áo lót cũng rất quan trọng cho các nữ hoàng. Thông thường, họ như những cô gái, rất chuộng quần áo lót: nhiều ni-lông đen, trong suốt có viền dăng-ten. Ở trên, họ thích áo nịt có lót độn.

Lối mặc hở hang quanh ngực không bao giờ được giới đồng tính ưa chuộng, trừ một nhóm nhỏ các nữ hoàng dạn dĩ nhất.

Dưới Ấy Thế Nào?

Họ cũng có cái gì ấy cho phía dưới: bộ phận nữ được chế tạo cẩn thận bằng cao su mềm, với đầy đủ chi tiết và rất được những người ưa thứ thiệt thích dùng. Nếu muốn, vẫn có sẵn một âm đạo nhân tạo.

Một Âm Đạo Nhân Tạo?

Đây là một món hàng gửi bằng bưu điện, giá hai mươi đôla cả cước phí, gói giấy thương màu nâu. Catalô mô tả như sau:

"Số 237 âm đạo nhân tạo. Màu da thịt, chất dẻo mềm dịu. Sản xuất đúng bộ phận sinh dục nữ với đầy đủ chi tiết. Cảm thấy hết như thứ thiệt. Có thể bơm phồng để có chi tiết môi lớn và môi nhỏ, đồng thời có thể làm lớn lên theo sở thích. Hợp vệ sinh có thể dùng lại được".

Âm đạo nhân tạo được chế tạo kèm một xilíp co dãn, màu thịt — một cỡ vừa chung cho mọi người.

Thực ra thị trường tiêu thụ loại hàng lừa phỉnh này hơi hạn chế — đa số người đồng tính thích cái khác hơn.

Những Người Đồng Tính Nam Giới Thì Sao?

Những người đồng tính có khuynh hướng làm quá trốn loại việc này. Trước kia không bao giờ có một người nhiều nam tính hơn một "bồ" (butch) của nữ hoàng. Máy bồ chung diện nặng về trang phục nam: áo da mô-tô, quần chên vải thô, sômi siêu nam, ủng nặng và các loại áo quần nam may kiểu kỳ dị. Tại nhiều thành phố lớn có những cửa hàng cung cấp hàng may mặc cho các "bồ". Ở thôn quê, nhu cầu trang bị của họ được cung cấp qua bưu điện.

Ngày Nay Có Đàn Ông Bình Thường Ăn Mặc Kiểu Ấy Không?

Có và không. Trang phục các bồ chỉ đơn giản là kiểu y phục nữ thông thường đưa lên "quá trốn", vì vậy có những tương đồng. Nhưng chính sự quá trốn đã tố giác họ. Hai người đàn ông có thể mặc cùng một loại sơ mi, nhưng áo của người đồng tính chặt hơn một tí, sang hơn một tí, cái gì cũng hơn một tí cả.

Gần đây những người đồng tính lại thiên về quần áo. Một dân cư cụ thể là quần kỹ sư. Quần trắng bằng vải chéo có sọc dọc màu xanh của kỹ sư đầu máy xe lửa và công nhân đốt lò mặc, ngoài ra hầu như không ai mặc cả. Bọn người đồng tính quyết định rằng loại đồ dùng này rất là "bồ" và lấy kiểu đồng phục ấy — quần chên có sọc và khăn rằn đỏ sặc sỡ quanh cổ. Khuynh hướng này đã được những nhà vẽ kiểu đồng tính chọn và ngày nay nó đã có chỗ đứng trong các kiểu ăn mặc đàn ông.

Lại cũng có nhiều vẻ mặt, như vẻ mặt "Nehru" vẻ mặt "Cossack" vẻ mặt "Leather", nhưng tất cả đều bắt nguồn từ đám người đồng tính. Nhiều người đàn ông

bình thường chần nản vì ngày nay không còn gì khác bày bán cho họ tại cửa hàng đồ lót nam.

Tiếc thay cho các "bờ" nữ hoàng, áo quần không làm nên người đàn ông. Điều này đặc biệt xác thực đối với quần áo lót. Lột hết lớp trên của một bờ, bên dưới hiện ra một nữ hoàng. Đồ lót của họ thật đáng sửng sốt. Có người thích mặc quần "sọt" đàn ông chặt đến nỗi không còn đáp ứng được nhu cầu của tạo hóa. Kẻ khác lại chọn xilip quá ngắn đến nỗi hầu như không còn là xilip nữa, nhiều đồ lót của "bờ" chỉ khá hơn các xilip bé tí teo của lực sĩ một tí thôi. Cuối cùng là một xilip lực sĩ gồm có hai giây nịt và một cái túi đeo dưới đuôi một áo sômi chên. Nó như thế mà được việc — áo sômi luôn luôn nhét vào trong quần, và bộ phận sinh dục được giữ chặt. Vấn đề duy nhất là cậu bé khốn khổ không thể khom lưng xuống được.

Tại Sao Người Đồng Tính Lại Làm Thế?

Một lý do chính liên quan đến quần áo lót là người đồng tính muốn phô bày bộ phận sinh dục của mình. Bộ phận sinh dục là mặt hàng cần bày bán và y mong muốn bày ra để có lợi tối đa. Một cái nịt vú tốt đối với cô gái điếm thế nào thì một quần lót tốt cũng đối với người đồng tính như thế. Được ôm cao lên và đẩy tới đằng trước để hẳn rõ lên từ lớp quần áo chặt hết cỡ, các bộ phận sinh dục của y ở đó cho cả thế giới (đồng tính) nhìn thấy. Đây là một phần của sự ve vãn của người đồng tính, và ở những nơi người đồng tính tụ tập, nó đúng là cái mà người ta cần xem.

Người thì đứng tựa vào các tòa nhà, kẻ lại đi tha thẩn dọc lề đường, đẩy họ đang đi kiếm khách đấy. Nhóm này đánh giá nhóm kia một cách tình cờ nhưng khôn ngoan.

Trong trí, họ đo chiều dài dương vật, tìm cách đoán nghề chuyên môn của nhau, nhạo báng những tên chúng không ưa. Luôn luôn có vài tên S và M tìm mỗi "gà con" và sự việc càng trở nên thú vị với một vài thám tử sẵn sàng bắt bớ.

Những Khuynh Hướng Nào Mới Về Kiểu Ăn Mặc Và Kiểu Tóc Đàn Ông? Phải Chẳng Tất Cả Đàn Ông Theo Những Kiểu Ấy Đều Thích Ăn Mặc Áo Quần Nữ?

Không. Những tập quán xã hội và những mẫu mực văn hóa tự nó không xác định các vấn đề cảm xúc. Nếu tóc dài và tóc mai dài được xã hội chấp nhận là kiểu con trai, như thường vẫn thế thì những gã loạn trang⁽¹⁾ phải tìm nơi khác để thỏa mãn. Nếu tất cả đàn ông trong xã hội chúng ta có thể mặc sômi lụa kim tuyến và mặc áo quần khiêu dâm mà không bị chỉ trích thì không ai lưu tâm đến kẻ loạn trang.

Sao Lại Như Thế?

Những gã loạn trang thích có cảm xúc mạnh với áo quần phụ nữ. Áo quần đàn ông cắt theo kiểu nữ không làm họ thích. Họ cũng không thích đồ trang sức phụ nữ có ngụ ý nam, những người nam thích mặc kiểu nữ ít thích mặc quần thun nữ. Họ tìm kiếm những cái gì tượng trưng cho phái nữ.

Ở Xcốtlen có một kiểu váy cải cách gọi là Kilt, được đàn ông chấp nhận và mặc. Những gã loạn trang ở Xcốtlen lại không thích món ấy. Họ thích mặc như con gái, và quần áo càng chính thức càng tốt.

(1) Loạn trang (transvestite): đàn ông thích mặc kiểu nữ (chữ tạm dịch).

Yếu tố quan trọng khác là sức cảm dỗ của những cái cấm. Phần lớn sự vui thích của những gã loạn trang, như lời một người trong bọn nói, là cái "thú bí mật" biết mình đang chế riều những luật lệ của xã hội.

Những Kiểu Mới Đang Thịnh Hành Có Ảnh Hưởng Gì Đối Với Bọn Loạn Trang Không?

Nó thúc đẩy bọn chúng càng dạn dĩ hơn trong lối ăn mặc. Chúng có thể diện áo quần đến mức vượt ra ngoài thói quen của xã hội. Một somi viền, xếp nếp gần giống như áo cánh nữ đối với họ là hấp dẫn. Mùi nước hoa của họ là nước Cologne đàn ông với hương đặc biệt đàn bà. Thật là ngược đời, sự tự do ăn mặc có thể kéo một số người loạn trang xuống sâu dưới đất. Cái gì xưa kia "giật gân", nay trở nên tầm thường. Đôi người bắt đầu ham thích đeo nịt thun dưới áo quần, gã loạn trang nào đã phát phì thì thích đeo breten (bretelle). Thay vì dùng quần sọt cưỡi ngựa, họ dùng xilíp viền đàng-ten. Có người đi quá xa bằng cách mặc nguyên cả bộ đồ nữ (kể cả mini jupe) dưới bộ comlê đi làm. Nếu những người "nam" này bị thương vì tai nạn xe hơi, họ sẽ gây náo động trong phòng cấp cứu bệnh viện khi người ta cởi bỏ áo quần của họ ra để cứu chữa. Một nữ y tá đã gặp trường hợp như sau:

"Lúc ấy gần nửa đêm ngày thứ bảy, người ta mang ông này vào sau một tai nạn đụng xe. Ít nhất tôi cũng nghĩ đó là một người đàn ông. Mãi đến bây giờ tôi vẫn chưa chắc chắn. Ông ấy ăn mặc rất đẹp. Tôi bảo người phục vụ cởi quần áo cho ông ta trong khi tôi gọi bác sĩ. Thực tình đây là một sự ngạc nhiên. Dưới bộ comlê, ông ấy mặc một mini jupe trắng và một áo somi nữ bằng lụa xanh in hoa. Đẹp thật! Ông ta cũng còn có một khăn

quàng lụa đỏ thật duyên dáng và một cây kẹp khăn xinh xắn có gắn ngọc trai. Nhưng tôi không thể hiểu tại sao ông ấy mặc những thứ đó. Khi chúng tôi lột hết mọi thứ ra, ông ấy còn mặc một nịt vú, một breten quần và quần áo lót bằng nilông. Làm việc ban đêm tại phòng cấp cứu, tôi đã nhìn thấy nhiều điều, nhưng đây là cái đặc biệt. Bác sĩ giải thích cho tôi vấn đề ấy và tôi chắc rằng lần sau sẽ chẳng có gì phải ngạc nhiên. Nhưng nay mỗi khi chúng tôi nhận người gặp tai nạn về khuya thứ bảy, tôi vẫn tự hỏi không biết hấn mặc đồ lót bằng gì?

Những Người Đồng Tính Có Sợ Bị Bắt Không?

Có thể họ sợ, nhưng thực ra thì không. Không sợ hậu quả là một đặc điểm khó hiểu của hành vi người đồng tính. Thực tế, chưa bao giờ người đồng tính bị bắt vì hành động tình dục.

Trên quan điểm hợp lý, những người đàn ông muốn thủ dâm lẫn nhau có thể làm kín đáo, bí mật và thoải mái. (Người đồng tính thuê phòng ngủ dễ dàng hơn nam nữ nhiều). Họ có thể tự giải trí với mọi kiểu họ thích. Không ai khám phá ra họ, bắt bớ họ, hoặc quấy rầy họ.

Nhiều người đồng tính lại làm cách khác. Họ cảm thấy một sự dục đã phải khoe khoang cơ quan sinh dục của mình ra nơi công cộng. Phòng tắm công cộng thường là sân khấu của họ. Bọn người đồng tính ưa lui tới những bến xe buýt, những bãi đậu xe, những nơi dấu bóng. Sự chọn lựa bất kỳ và cầu thả các bạn chơi là nhãn hiệu của họ. Người lạ là một anh công an, một tên S và M hay một bệnh nhân giang mai ư? Sự kiện này hình như không bao giờ làm họ phải bận tâm. Đây là đặc tính của bệnh đồng tính luyến ái.

Nhưng Tất Cả Những Người Đồng Tính Không Giống Như Thế Chứ?

Khổ thay, họ giống như thế đấy. Một trong số những đặc điểm chính của bệnh đồng tính luyến ái là sự chung chạ bừa bãi (quần hôn). Điều này hợp lý. Bọn đồng tính tìm cách làm cái không thể làm: chỉ giải quyết vấn đề tới nửa chừng. Chúng bảo chúng muốn khoái lạc sinh lý và tình yêu nhưng ngay từ đầu, chúng lại loại bỏ cái nguồn hiển nhiên nhất của tình yêu và khoái lạc: đàn bà. Hình thức duy nhất khác nữa cho hoạt động sinh lý là phải tập trung vào chính dương vật của họ (hay dương vật của người khác). Ở đây, dương vật hay âm đạo đều đúng cả. Không có chọn lựa nào khác.

Rồi trò chơi trở nên gay go. Người đồng tính phải thường xuyên tìm vắn người ấy, vắn dương vật ấy, vắn sự đụng chạm ấy để thỏa mãn mình. Thương thay, không có khả năng nào để thỏa mãn vì công thức đã sai trật. Một dương vật cộng một dương vật thành ra không gì cả. Không có gì thay thế cho dục tình bình thường nam nữ — dương vật và âm đạo. Thất vọng, bướng bỉnh, nản chí và hồ nghi, người đồng tính vẫn cố gắng. Hẳn ta là ông Diogenes⁽¹⁾ của tình dục, luôn luôn đi tìm cái dương vật có khả năng làm thỏa mãn.

Đây là lý do tại sao hẳn ta thay bở liên miên bất tận. Hẳn lần lượt thử mỗi dương vật rồi quay mặt đi một cách hối hận. "Không, không phải cái ấy". Hẳn ở trong tình trạng gay go: vĩnh viễn bị kết tội phải đi tìm cái không có, không bao giờ có.

(1) Diogenes, triết gia Hy Lạp (413 - 327) ngạo mạn và cay độc. Giữa trưa ở thủ đô Athens, ông xách đèn lồng "đi tìm con người".

Còn Những Người Đồng Tính Chung Sống Hạnh Phúc Lâu Dài Với Nhau Là Thế Nào?

Họ thế nào ư? Họ là những con chim rất hiếm trong đám người đồng tính. Hơn nữa, cái phần "hạnh phúc" ấy còn cần được xem lại. Sự cãi nhau quyết liệt nhất giữa vợ chồng là một bài thơ yêu thương đậm thắm so với một cuộc đối thoại giữa một "bồ" và "nữ hoàng" của y. Sống chung ư? Vâng. Hạnh phúc ư? Hầu như không.

Phần kia của cuộc "hôn nhân" này vốn không hạnh phúc vì lẽ vai chính không bao giờ ngừng đi kiếm khách. Họ có thể cùng nhau làm một tổ ấm nhưng cuộc phô trương các dương vật này thường vẫn tiếp tục. Chỉ lúc này sự ghen hờn, đe dọa thịnh nộ và phản bội lẫn nhau mới được thêm vào để có biện pháp tốt. May mắn thay cho cả hai người, cuộc sống chung của họ chỉ là ngắn ngủi.

Làm Cách Nào Người Nam Đồng Tính Hòa Thuận Với Người Nữ Đồng Tính Được?

Điều duy nhất họ cùng nghĩ tới là sự coi thường những "mũi tên thẳng" — từ ngữ họ dùng để chỉ sinh lý bình thường nam nữ — Mọi mối giao thiệp giữa họ với nhau đều dựa trên sự miễn cưỡng chịu đựng lẫn nhau. Rất ít khi một nữ đồng tính xuất hiện trong một quán rượu của người nam đồng tính, thường thường sự căng thẳng lên rất cao.

Nhiều người nam đồng tính có tình cảm hơi lẫn lộn về đàn bà và người nữ đồng tính không hẳn đã cuồng nhiệt về đàn ông. Theo kết quả phân tích, một người nam đồng tính vẫn là đàn ông, bất kể lúc đó hẳn ta để tóc kiểu gì. Và một nữ đồng tính vẫn là một người đàn bà.

Tất Cả Những Người Đồng Tính Không Tìm Được Bạn Gối Chăn Ở Ngoài Phố Sao?

Đối với người đồng tính trung bình, không có nhiều những cách chọn lựa khác. Người đồng tính thông thường, không có sẵn những hoàn cảnh xã hội của người dị tính. Họ gặp ở nhà thờ, nhóm họp bạn độc thân, giới thiệu hôn nhân, giới thiệu trong gia đình, đều là lãnh địa riêng biệt của nam nữ bình thường. Không phải kết quả của các công ty khai thác tình dục, mai mối hẹn hò bằng máy điện tử, đã tìm được cách giải quyết giúp những người đồng tính.

Nơi ẩn náu duy nhất là quán rượu của người đồng tính. Những cơ sở này chuyên cung cấp cho đám khách hàng đồng tính và thường do người đồng tính điều hành. Họ có lợi vì họ mua vét hết hàng trên thị trường. Không một người đồng tính nào có thể nghỉ ngơi thoải mái trong một nhà hàng đứng đắn.

Cuộc viếng thăm đầu tiên tại một quán rượu đồng tính hoàn toàn là một kinh nghiệm. Ngoài mặt, nó có vẻ giống bất cứ phòng uống rượu nào ở khách sạn. Đàn ông đàn bà ngồi ở "bar" và ngồi lẫn lộn nhau. Thường vẫn có bối cảnh chuyện trò với giọng nam giọng nữ đung đưa lẫn nhau. Rồi từ từ họ hiểu nhau: cả phòng đầy áp đàn ông.

Những tiếng thì thầm nữ, những tiếng cười the thé, những tiếng thở dài nhẹ nhàng, đều là giọng đàn ông. Những áo quần nam nữ, những trang bị đen và chật, đều do đàn ông mặc. Ngay cả người đàn bà trung niên ăn mặc gọn gàng đi vào "phòng các bà" cũng là đàn ông.

Cô bé ngây thơ khêu gợi mặc mini jupe chật, có được vẻ đàn bà là nhờ hai cân chất xếp độn vào một cân phần son, và nhiều ước mơ về sự thật. Ban ngày "cô ta" giữ xe hơi.

Trong quán bên góc, một công nhân lớn tuổi ăn mặc kiểu Nehru đang ngồi với ba chàng trai. Họ có vẻ hào nhoáng và nghiêm nghị, có vẻ đang làm áp phe. Những người đồng tính già đã mất hết vẻ duyên dáng nhưng còn nhiều tiền, thu hút một lũ đồng mai dâm dục, họ có thể chịu đựng được mọi thứ nếu trả đúng giá. Đôi khi một "nữ hoàng" luống tuổi cần và sẵn sàng trả cho hai hay ba người trong đám ấy làm cái mà một người có thể làm hai mươi năm trước đây.

Tại một bàn khác, một người đàn bà — Không phải, một người đàn ông — ngồi buồn bã. Hắn ta là một "nữ hoàng" trong phòng. Đây là lần đầu hắn đi ra với áo quần nữ nên hắn lo lắng. Hắn đã để ra nhiều giờ để hóa trang, mỗi sợi tóc trên bộ tóc nâu giả đều được xịt thuốc cẩn thận. Cái ngực độn căng phồng lên dưới áo chèn bằng lụa. Một "bò" có vẻ hung hãn, mặc quần chật bằng da và một chiếc nịt đóng cúc, nghênh ngang qua lại và sà vào ngồi chiếc ghế trước mặt đấy.

"Uống một cốc chứ, cưng"

"Nữ hoàng" gật đầu đồng ý, câu chuyện tình lãng mạn của người đồng tính bắt đầu nổ ra. Một thợ làm bánh ngọt vừa mới nhận được một người bán xe cũ.

Người đồng tính sống trong thế giới riêng của họ, với những người của họ để thay thế đàn bà và ngay cả ngôn ngữ của đàn bà nữa.

Nhiều người đồng tính thấy việc giao hợp đàn ông với đàn ông không đạt yêu cầu nên họ càng thủ dâm nhiều. Phần lớn việc thủ dâm của họ tập trung vào hậu môn. Có nhiên vấn đề là làm sao cho dương vật được việc. Câu trả lời thường tìm thấy trong nhà bếp. Cà rốt và dưa chuột đều bị thúc ép làm việc. O ép vào hậu môn, bôi trơn với

dầu thực vật, những thứ ấy cho người đồng tính cái mà họ đang tìm kiếm.

Lòng trắng trứng cũng coi như là chất bôi trơn tốt. Đôi khi cả quả trứng còn vỏ lọt vào chỗ không dành cho nó. Xúc xích, nhất là loại mềm, được ưa thích nhất.

Những người đồng tính thích dùng dương vật của mình đều phải tìm cho được một hậu môn. Nhiều người nhìn vào tủ lạnh. Vật dùng thủ dâm thông thường nhất là quả dưa. Dưa đỏ rất thông thường nhưng khó tìm, du đủ cũng được ưa thích.

Như Thế Có Bất Thường Không?

Thực tế thủ dâm trong bếp vô hại so với một vài hình thức tiêu khiển khác cho hậu môn. Khi người đồng tính uống, sự việc thực sự bắt đầu xảy ra. Hầu như tất cả sinh viên nội trú tại phòng cấp cứu bệnh viện lớn đều đã thấy thế:

Hai giờ sáng ngày chủ nhật. Một chàng trai trẻ đứng một cách đau khổ ở cửa phòng cấp cứu. Hắn chừng hăm sáu tuổi, thấp, ốm, tóc nâu dài. Hắn đang say nhưng tỉnh rượu nhanh. Mồ hôi thấm ướt chiếc áo lụa màu xanh lơ. Hắn muốn gặp khẩn cấp một bác sĩ. Bác sĩ nội trú đưa hắn lên bàn khám. Bệnh nhân bước đi bằng dáng điệu lạ lùng, hắn lom khom như cua bò. Vừa đi hắn vừa nói nhanh "Ông thấy đấy, bác sĩ, một tai nạn. Tôi cá như thế và tôi..."

"Xin mời lên bàn". Hiển nhiên người bác sĩ nội trú đã từng gặp vấn đề như thế này rồi.

Bảo gì người bệnh làm nấy. Cởi quần ra, bỏ hai tay lên hai gối, tì ngực lên bàn, chống khu lên. Hắn vẫn còn nói chuyện "... để xem ai có gan để cái này..."

Vị bác sĩ nội trú cắt ngang hắn, ông ta biết việc xảy ra không phải bằng cách ấy, và lại ông cũng không cần. Ông lo lắng nhiều hơn về cái mà ông sắp tìm ra. Ông đút ống nhìn hậu môn vào, bật đèn, và... nó đây rồi: một chiếc cốc uýtki thì dễ. Ông bấm một cái kẹp đặc biệt có lót cao su, bắn ra một tia nước nhờn, chàng đồng tính há mồm kinh ngạc, và vật ấy đã được lấy ra.

Rồi các sự việc chậm lại một tí và vị bác sĩ không có vẻ bực dọc gì, nói: "Tôi luôn luôn lo khi thấy những chàng ấy vào. Tất cả đều có bước đi ngộ nghĩnh và tôi biết rằng không phải họ đã ngồi trên một cái đinh. Tôi cầu xin nó là cái cốc cũ. Việc thường xảy ra như thế này: hai chàng đồng tính đang vui đùa vào một buổi tối thứ bảy, nhậu nhẹt và vỗ tay reo hò. "Nữ hoàng" lăn mình ra và chờ người bạn trai đánh đòn hắn, chỉ có việc đẩy nhẹ vào bằng cái gì đầu tiên tới tay hắn, thường là ly uống uýtki. Lúc ấy họ quá say đến nỗi không còn biết mình đang làm gì.

Tôi không để ý những vật ấy — chúng vào bằng đầu nhỏ trước và khi ta quay chúng, chúng ra bằng đầu nhỏ trước. Nó là một vật kỳ cục. Như cái lần mù tiên già khấp khểnh bước vào. Tôi búng tay gọi lại, bắt đầu bật đèn, và gần như bị ai đánh: cả cái hậu môn quý sứ của nó sáng như ban ngày! Kẽ nào đã đẩy cái đèn pin vào con người khờ dại đáng thương ấy. Nó là người đồng tính mạnh nhất trong thành phố. Tôi mất nhiều thời giờ mới lấy được cái đó ra.

Đèn bấm chưa phải là tệ nhất đâu, mà chính là bóng đèn. Thịnh thoảng một người đồng tính tìm cách đưa một cái như thế vào hậu môn. Không có cái kẹp nào nắm nó được. Đại phẫu thuật được chỉ định cấp tốc. Thực sự là

nguy hiểm. Nếu bóng đèn nổ, kết quả có thể là thủng ruột đau mạng mỡ và chết.

Vài cái trong những vật người đồng tính hay đưa vào đường ruột, dạ dày qua hậu môn là bút mực, bút chì, son bôi môi, lược, dao cạo phụ nữ và các vật dụng khác đủ để mở một cửa hàng bách hóa nhỏ.

CHƯƠNG IX

THỦ DÂM